

अपि च ।

“सकृद्भूमौ निपतितो न शक्तः प्रणमेन्नुहः ।
उत्थायौत्थाय कर्त्तव्यं दण्डवत् प्रणिपातनम् ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे = विलासः ॥
नतिविशेषस्तु यामले ।

“त्रिकोणाकारा सर्वत्र नतिः शक्तेः समीरिता ।
दक्षिणाहायवीं गत्वा दिशं तस्याश्च ग्राम्भवीम् ॥
ततश्च दक्षिणां गत्वा नमस्कारस्त्रिकोणवत् ॥”

एकहस्तप्रणामनिषेधो यथा,—
“एकहस्तप्रणामश्च एकं वापि प्रदक्षिणम् ।
अकावे दर्शनं विष्णोर्हन्ति पुण्यं पुरातनम् ॥”

इति तन्त्रसारः ॥ ॥

कायिकवाचिकमानसमेवेन प्रत्येकं त्रिविधः ।
यथा, कालिकापुराणे ७० अध्याये ।

“कायिको वाग्भवश्चैव मानसस्त्रिविधः स्मृतः ।
नमस्कारस्तु तत्तन्त्रैरुक्तमाधममध्यमः ॥
प्रचार्यं पादौ हस्तौ च पतित्वा दण्डवत् चितौ ।
जातुभ्यामवनीं गत्वा शिरसा स्मृश मेदिनीम् ॥
क्रियते यो नमस्कार उत्तमः कायिकस्तु सः ।
जातुभ्यां चितं संस्पृष्टा शिरसा स्मृश मेदि-
नीम् ॥

क्रियते यो नमस्कारो मध्यमः कायिकस्तु सः ।
पुटोल्लव्य करौ शीर्षे दीयते यदुपयथा तथा ॥
अस्पृष्टा जातुशीर्षाभ्यां चितं सोऽधम उच्यते ॥
यः स्वयं गदपयाभ्यां षट्पादाभ्यां नमस्कृतः ।
क्रियते भक्तिशुक्तेर्वा वाचिकस्तुत्तमः स्मृतः ॥
पीराशिकैर्वैदिकैर्वा मन्त्रेणा क्रियते नतिः ।
मध्यमोऽथैव नमस्कारो भवेद्वाचनिकः सदा ।
स वाचिकोऽधमो ज्ञेयो नमस्कारेषु पुनर्त्तकौ ॥
इष्टमध्यानिष्टगतेर्भनोभिस्त्रिविधं पुनः ।
मननं मानसं प्रीतस्तुत्तमाधममध्यमम् ॥

त्रिविधे च नमस्कारे कायिकश्चोत्तमः स्मृतः ।
कायिकेषु नमस्कारेर्देवासुव्यन्ति नित्यशः ॥

अथमेव नमस्कारो दण्डादिप्रतिपत्तिभिः ।
प्रणाम इति विज्ञेयः स पूर्व प्रतिपादितः ॥ ॥

शूद्रपूजितदेवताप्रणामनिषेधो यथा,—
“यः शूद्रेणाश्चितं लिङ्गं विष्णुं वा प्रणमेद्वदि ।
निष्कृतिस्तस्य नास्त्येव प्रायश्चित्ताद्युतैरपि ॥”

इति कर्मलोचनम् ॥

प्रणालः, त्रि, (प्रणीयते इति । प्र + णी + ग्यत् ।
“प्रणायोऽसम्मतौ ॥” ३ । १ । १२८ । इति

साधुः ।) असम्मतः । (यथा, भट्टिः । ६ । ६६ ।
“ न प्रणायो जनः कश्चित् निकायं तेषधि-
तिष्ठति ॥”)

अभिलाषविवर्जितः । इति मेदिनी । ये, ६३ ॥
साधुः । इति त्रिकाश्रयः ॥ प्रियः । इति

सुगन्धवोध्याकरणम् ॥

प्रणालः, पुं, (प्रणाल्यते जलादिनिःसार्यतेनेति ।
प्र + णल + णच् ।) जलनिःसरणमार्गः । इत्य-

मरः । १ । १० । ३५ । पयनाला इति भाषा ॥
प्रणाली, स्त्री, (प्रणाल + गौरादित्वात् ङीष् ।)

जलनिःसरणमार्गः । इत्यमरः । १ । १० । ३५ ॥

पयनाला इति भाषा ॥ (यथा, रामायणे ।
२ । ६२ । १० ।

“तद्वाक्यं कुरुष्वं राज्ञः श्रुत्वा हीनस्य भाषितम् ।
कौशल्या सख्यजदायं प्रणालीव नवोदकम् ॥”)

प्रणिधानं, स्त्री, (प्रणिधीयतेनेनेति । प्र + नि +
धा + ल्युट् ।) प्रयत्नः । (यथा, महाभारते ।

५ । १०३ । २१ ।
“प्रणिधानेन धैर्येण रूपेण वयसा च मे ।
मनःप्रविष्टो देवर्षे । गुणकेश्याः पतिर्वरः ॥”)

समाधिः । (यथा, रघुः । १ । ७४ ।
“सोऽपश्यत् प्रणिधानेन सन्ततेः स्तम्भकार-

णम् ॥”)

पवेशनम् । इति मेदिनी । ने, १६३ ॥ (यथा,
सुश्रुते शरीरस्थाने = अध्याये ।

“बहुशः चतुर्हीनप्रश्नप्रणिधानेनापविष्टा ॥”)

प्रणिधिः, पुं, (प्रणिधीयते इति । प्र + नि + धा +
किः ।) चरः । (यथा, देवीभागवते । ५ । ३ । ६ ।

“प्रणिधिं प्रेषयामास ह्यारिस्तु शचीपतिम् ॥”)

प्रायनम् । इत्यमरः । ३ । ३ । ६६ ॥ अवधानम् ।
इति भरतः ॥ (दृष्टद्वयपुत्रः । यथा, महा-

भारते । ३ । २१६ । ६ ।
“दृष्टद्वयस्य प्रणिधिः कश्यपस्य दृष्टतरः ।
भानुरङ्गिरसो धीर ! पुत्रो वचस्य सौरभः ॥”)

प्रणिपातः, पुं, (प्र + नि + पत + णच् ।) प्रणतिः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कुमारः । ३ । ६१ ।

“तस्याः सखीभ्यां प्रणिपातपूर्वं
सहस्तलूनः शिशिरालयस्य ।

यकीर्यत चाम्रकपादस्त्रे
पुण्योच्चयः पल्लवभङ्गभिन्नः ॥”)

प्रणिहितं, त्रि, (प्र + नि + धा + क्तः ।) स्थापि-
तम् । प्राप्तम् । समाहितम् । इति मेदिनी ।

ते, २०३ ॥ (मिलितम् । यथा, रामायणे ।
४ । २५ । ३४ ।

“ततः प्रणिहिताः सखा वानर्योऽस्य वशातुगाः ।
सुकुम्भोऽरवीरेति भूयः क्रोशन्ति ताः प्रियम् ॥”)

प्रणीतं, त्रि, (प्र + णी + क्तः ।) उपसम्पन्नम् ।
पाकेन रूपरसादिसम्पन्नयज्ञादि । इत्यमर-

भरतौ । चिन्नम् । विहितम् । प्रवेशितम् । इति
मेदिनी । ते, १२४ ॥ कृतम् । इति हेमचन्द्रः ॥

प्रणीतः, पुं, (प्रणीयते इति । प्र + णी + क्तः ।)
संस्कृतानलः । यज्ञे मन्त्रादिना संस्कृताभिः ।

इत्यमरः । २ । ७ । २० ॥
प्रणीता, स्त्री, (प्रणीत + टाप् ।) यज्ञपात्र-

विशेषः । इति मेदिनी । ते, १२४ ॥
प्रणतं, त्रि, (प्र + ण + क्तः ।) स्तुतम् । इत्यमरः ।

३ । १ । १०६ ॥
प्रणयः, त्रि, (प्रकर्षेण नेतुं शक्यः । प्र + णी +

“अनो यत् ॥” ३ । १ । ६७ । इति यत् ।)
वश्यः । इत्यमरः । ३ । ३ । २५ ॥ (यथा,

महाभारते । १२ । ५६ । ६० ।
“अस्मत्प्रणयो राजति लोकांश्चैव वद-

न्तुत ॥”)

प्रततिः, स्त्री, (प्रतनोतीति । प्र + तन + क्तिच् ।)
विस्तृतिः । वल्ली । इति मेदिनी । ते, १२६ ॥

प्रतती, स्त्री, (प्रतति + ङीष् ।) व्रतती । इत्य-

मरटीकायां भरतः ॥
प्रतनः, त्रि, (प्र + “गच्छ पुराणे प्रातु ॥” ५ । ४ ।

२५ । इत्यस्य वार्तिः इति चकारात् लुत्तुद-
च ।) पुरातनः । इत्यमरः । ३ । १ । ७७ ॥

प्रतर्कणं, स्त्री, (प्र + तर्क + भावे ल्युट् ।) वितर्कः ।
तत्पम्यायः । तर्कः २ वितर्कः ३ व्यूहः ४ वदः ५

ऊहः ६ वितर्कणम् ७ अध्याहारः = अध्या-
हरणम् ८ ऊहनम् १० । इति शब्दरत्नावली ॥

प्रतलं, स्त्री, (प्रलटं तलम् ।) पातालमेदः । इति
मेदिनी । ले, १०६ ॥

प्रतलः, पुं, (प्रलटं तलमस्य ।) विस्तृताङ्गुलि-
पाणिः । चपेटः । इत्यमरः । २ । ६ । ८४ ॥

प्रतानः, पुं, विस्तृतः । प्रपूर्वतनघातोर्ध्वप्रव्यय-
नित्यन्तः ॥ (तन्तुः । यथा, रघुः । २ । ८ ।

“लताप्रतानोदययितेः स केशै-
रधिष्यधन्वा विचचार दावम् ॥”)

वायुरोगविशेषः । तस्य संज्ञान्तरं अप्रतान-
कम् । यथा,—

“दृष्टिं संस्तभ्य संज्ञाश्च हत्वा कच्छेन कूजति ।
हृदि सुक्ते नरः स्वास्यां याति मोहं दृते पुनः ।
वायुना दास्यं प्राहुरेके तदप्रतानकम् ॥”

इति माधवकरः ॥

प्रतानिनी, स्त्री, (प्रतानो विस्तारोऽस्यस्या इति ।
प्रतान + इनिः ।) प्रतानवती । विस्तृतलतादिः ।

इत्यमरभरतौ ॥
प्रतापः, पुं, (प्र + तप् + णच् ।) कोषदण्डज-

तेजः । कोषो धनं दण्डो दमः तद्धेतुत्वात् सैन्य-
मपि दण्डः ताभ्यां यत्तेजो जायते सः । इति

भरतः ॥ तत्पम्यायः । प्रभावः २ । इत्यमरः ।
२ । ८ । २० ॥ (यथा, मनुः । ६ । ११० ।

“प्रतापयुक्तस्तेजस्वी निव स्यात् पापकर्मसु ॥”)

पौरुषम् । यथा, रामायणे । १ । १ । ११ ।
“समः समविभक्ताङ्गः क्षिप्रवर्षः प्रतापवान् ॥”

“प्रतापः स्तुतिमार्गेण रिपुद्वयविदारणक्षमं
पौरुषं तद्वात् । ‘प्रतापौ पौरुषातपौ ।’ इति

कोषः ।” इति तट्टीकायां रामायणे ॥ तापः ।
(यथा, रघुः । ४ । १२ ।

“यथा प्रज्ञादण्डचन्द्रः प्रतापात् तपनो यथा ।
तथैव सोऽभूदन्वयो राजा प्रहतिरङ्गनात् ॥”)

तेजः । इति मेदिनी । पे, २० ॥ अर्कदृष्टः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (युवराजस्य कृते, स्त्री । यथा,

भोजराजकृतयुक्तिकल्पतरौ ।
“नीलो दण्डश्च वस्त्रश्च शिरःकुम्भस्तु कानकः ।
सौवर्ण्यं युवराजस्य प्रतापं नाम विश्रुतम् ॥”)

प्रतापनं, स्त्री, (प्र + तप + णिच् + भावे ल्युट् ।)
पीडनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,

सुश्रुते । १ । २६ ।
“कानकं राजतं ताम्रं रेतिकं चपु सीसकम् ।
चिरस्थानाङ्गुलीयन्ते पित्ततेजःप्रतापनात् ॥”)